

TRICKY TRUMPY

IÑAKI

14 juni 2026

copyright@2026
Iñaki van Alphen
13 juni 2026

New York, 28 juli 2026
Van onze verslaggever

De menigte die in 54 Avenue St. is samengedromd, vergaapt zich aan wat rest van de gigantische, met glas beklede klomp beton. Als een pudding is het gebouw ineengezakt, ligt het verpulverd tussen de hemelhoge torens die het voorheen naar de kroon stak. Het was één van de duizenden projecten die DOT in zijn leven als vastgoedondernemer met succes had opgezet, misschien ook wel de belangrijkste, want in zijn meest geliefde woonplaats.

In de media wordt er voorzichtig melding van gemaakt; allereerst door DOT. com, het tot in alle staten vertakte medianetwerk van de juist overleden president der Verenigde Staten, die naar het schijnt de naam van het land wilde veranderen in Donaldania, met, in zijn woorden, 'verwijzing naar de machtige cultuur van Donald en Dagobert Duck en Mc Donald en natuurlijk naar de betekenis van mijn naam: wereldheerser!'

De tweede nieuwsbron is die van ondergedoken redacties van grote media zoals de onze en de illegaal opererende websites die sinds enkele maanden enkele malen erin geslaagd blijken te zijn om een tegengeluid te laten horen, een geluid tegen de alles absorberende kracht van DOT com. Zij zijn met ons op een wonderlijke wijze ontsnapt aan het zwarte gat waarin elk geluid, elk woord en elk teken van ontrumpiaans gedrag verzwolgen pleegde te worden. En juist nu, vandaag, op de dag dat heel de natie stilvalt, DOT com rouwt en elke journalist, elke influencer en lid van de MEGAGA-partij zijn woede, verdriet en roep om wraak ventileert vanwege de klap, de terroristische aanval op de woning van de eerste man van het land, ja, het complot tegen Amerika of in woorden van gelijke strekking, wordt duidelijk welk een ravage er, slechts één week na het bekendworden van Trumps dood, in het hele land is aangericht.

New York, 31 juli 2026
Van onze hoofdredacteur, Barry Trueman

Gruwelijk waren de beelden geweest, op zichzelf, maar ook omdat ze zo sterk herinnerden aan nine-eleven, ja, oude wonden openreten. Er heerste chaos alom, straten werden opengebroken, mensen raakten slaags, her en der werden messen getrokken, klonken geweersalvo's alsof het de opnames waren voor een ouderwetse spaghettiwestern. In enkele steden werden banken en supermarkten bezet en leeggeroofd. Deze orkaan van woede en frustratie hield enkele dagen aan, ging pas liggen toen hier en daar het geluid om bezinning, samenwerken en het begraven van de strijdbijl klonk; enkel overleg, opbouwende woorden konden de Amerikanen reden van de totale ondergang, van het complete verlies aan waardigheid en decorum dat hen nog restte na de dood van de president die, zo klonk het toch meer en meer, zij het voorzichtig, een groot aandeel had gehad in de neergang van de staat.

De berichten die langzaam maar zeker weer op de legale socials verschenen, spraken van een aanslag, maar men had geen idee van welke partij, van welke vijand of welk land. De één dacht aan een terroristische aanval vanuit het Midden-Oosten, de ander van een gestoorde landgenoot, velen dachten aan een immigrant of een teruggekeerde, eerder uitgezette Amerikaan. Maar niemand kon al iets met zekerheid zeggen, op basis van feiten. Dat is men ook niet meer gewend, die vaardigheid is men kwijtgeraakt en het zal dus nog wel even duren voordat er enig betrouwbaar bericht rond zal gaan.

En het vreemde is dat er nog steeds nauwelijks of geen reactie van de autoriteiten is gekomen, alsof ze aanvoelen dat met het wegvallen van de eerste man van het land elke poging om de Trumpiaanse orde te herstellen tot mislukken gedoemd is. Of is het uit angst voor het geweld dat welke reactie van hen dan ook zal losmaken?

Maar ondanks alles hebben wij weer geloof in het geschreven, kritische woord: geen vage beloften of botte verordeningen, geen straattaal of die van een verwend kind, noch de van wedijver druipende taal van een zichzelf omwille van het streven naar winst oppompande ringvechter.

Washington, maandag 21 december 2026

Witte Huis

'Als bekend heeft een researchteam op 20 oktober jl. na uitgebreid onderzoek vastgesteld dat, in tegenstelling tot wat al snel na de aanslag op de president van de Verenigde Staten werd gesuggereerd, NIET een Iraans commando van de Revolutionaire Garde verantwoordelijk was voor de ramp die zich op maandag 20 juli van dit jaar heeft voltrokken, maar leden van een door president Trump zelf geïnstalleerde eenheid van ICE, de federale immigratiedienst. Naar nu uit gegevens van de onderzoekscommissie blijkt, is een groep van zo'n vijftien mannen onder aanvoering van de begin 2026 door Trump ontslagen B. erin geslaagd om twee raketten richting Trumptower te New York te sturen, met de rampzalige inslag in de Trumptoren als resultaat. B. had jarenlang de leiding gehad over de beveiliging van de grens met Mexico en had zich ook opgeworpen als frontman bij de bestrijding van de rellen die in het binnenland waren uitgebroken. Na al te hevige protesten van de diverse steden tegen het optreden van de federale troepen veranderde de president van koers ten aanzien van de binnenlandse veiligheid, met als consequentie dat B. het veld moest ruimen: hij stuurde hem zonder pardon met vervroegd pensioen.

Volgens het onderzoeksteam heeft B. in het diepste geheim mannen om zich heen verzameld en de voorbereiding getroffen voor een aanslag op zijn voormalige baas. Met als tragisch gevolg de dood van de president, zijn vrouw en andere aanwezigen op de woonverdieping van de Trumpfamilie en de daaronder gelegen derde étage van de Trumptower.

'Dat is in de weken en maanden na de aanslag langzaam maar zeker duidelijk geworden,' zo verklaarde gisteren de voorzitter van het onderzoeksteam, bestaande uit vertegenwoordigers van de federale overheid, met name van de ministeries van Binnenlandse veiligheid en van Oorlog, maar ook van de FBI en de CIA, in een gemeenschappelijk persconferentie. 'Als al eerder is

gemeld, hebben slechts drie mensen het overleefd, van wie één familielid, de dochter van Donald Trump junior. We kunnen nu met zekerheid zeggen dat er dertien dodelijke slachtoffers waren. Allen zijn geïdentificeerd. Twee mensen zijn er met lichte verwondingen vanafgekomen, acht mensen zijn ongedeerd gebleven.

Op de stoffelijke resten van de overledenen zal, waar mogelijk, nog autopsie worden toegepast. Bij de president is dat al gebeurd en daaruit blijkt dat hij, zoals zijn artsenteam ons al heeft verklaard, ongeneeslijk ziek was op het moment van de aanslag.

In de woningen op de twee verdiepingen zijn nog enkele kostbare voorwerpen onder het puin vandaangehaald. Enkele juwelenkistjes, een aantal kluisjes met waarschijnlijk persoonlijke kostbaarheden van de Trumps, en verder een reeks familieportretten, enkele standbeelden en bustes.'

Behalve de onthulling tijdens die persconferentie dat de president aan een ongeneeslijk ziekte leed, was het opmerkelijk dat één van de leden van de commissie sprak over de vondst van een metalen koffertje dat onder het bed van de gedode president was gevonden. Over de inhoud werd verder geen mededeling gedaan. Vragen omtrent dit item werden door de voorzitter vrijwel meteen afgekapt. Hij deed ze af met een herhaald nogal makkelijk, en dus verdacht 'nader onderzoek volgt.' Wij zullen zeker niet nalaten dat onderzoek te verrichten.

Barry Trueman,
Hoofdredacteur New York Paper

New York, 28 december 2026

Bij het scheiden van dit turbulente, verwarrende en dramatische jaar, een jaar dat een feestelijk jaar had moeten zijn, hebben wij op de redactie een zeer bijzonder document ontvangen. De afzender van het usb-stickje met daarop het bedoelde document is bij ons bekend. Het blijkt afkomstig uit het koffertje van de president waarvan vorige week door een lid van de commissie belast met het onderzoek naar het overlijden van de president melding werd gemaakt. Wij menen dat het onze journalistieke taak en plicht is om in het kader van de gebeurtenissen van het afgelopen jaar dit document te moeten publiceren, ook al beseffen wij dat het vele reacties zal oproepen. Hopelijk leidt het niet tot de verwerpelijke taferelen die we voor en zeker ook vlak na de dramatische gebeurtenissen van die dag in juli hebben moeten meemaken.

Barry Trueman,
Hoofdredacteur van The New York Paper

Me, myself and I

N.Y. , 4 juli 2025

Vandaag is het een grote dag: Independance day! Ik voel het aan mijn water en aan mijn 'grote vriend'. Ik zie dat Melania nog in dromenland verkeert. De glimlach op haar gezicht verradt me dat ze over mij droomt, dat ze mij bijvoorbeeld, net als in onze wittebroodsweken, als kapitein op de voorplecht van het schip van ons vaderland ziet staan. Maar niet langer getreuzeld: ik moet eruit, om mijn goddelijke fysiek te aanschouwen en aan de slag om dat vooral goddelijk te houden; ik denk dat ik een set extra oefeningen ga doen om mijn spiermassa vandaag nog beter uit te laten komen.

Zo, dat is dat, nu een douche en me dan weer in die oersterke driekleurencombinatie hullen: wit overhemd, felrode das en ten slotte dat hemelsblauwe pak. O, wat heerlijk! Dat er geen sterren en strepen in te zien zijn, maakt me niks uit. De tweeënvijftig sterren zijn verenigd in mij, die ene ster. En de strepen dan? Ook die zijn teruggebracht tot één, mijn das. Mensen die mij kennen weten dit te waarderen en, wees gerust, dat zijn er meer dan u denkt.

Na vandaag zullen het er trouwens nog meer zijn, gegarandeerd. Ik heb bij tv-zender Fox mijn vriend Lachnan Murdoch, ja, ja van dé Murdochs, gevraagd om nog iets meer op mij in te zoomen dan in het dagelijkse, presidentiële nieuwsitem: het is tenslotte feest!. De Air Force One zal vandaag over mijn huis vliegen, met opnieuw die prachtige kleuren. Ik zal, als Lachnan goed naar mij heeft geluisterd, vanuit kikkerperspectief gefilmd worden, als ik op het bordes sta en naar boven kijk, precies op het moment dat in de lucht daarboven de driekleur zal worden uitgestrooid! I love it!

Ik verheug me op de toespraak die ik straks ga uitspreken. Ik heb contact gehad met de door Republikeinen tot favoriet verklaarde AI-tekstschrjver en die liet me een uitstekende versie lezen. Ik had het zelf niet beter kunnen bedenken! Het is niet niks hè, bijna tweehonderdvijftig jaar onafhankelijk zijn van die gekke Britten! Maar die verklaring van de eerste leider van het

Congres, daar moet ik toch enige kanttekeningen bij zetten. Natuurlijk, in de euforie heeft men destijds die onafhankelijkheid, vrijheid en gelijkheid geproclameerd, net als die mafkezen in Frankrijk hem na zouden doen, nog geen vijftien jaar nadien, maar daar ga ik wat aan doen: we leven nu in een andere tijd, in een andere wereld.

Mij bevalt beter wat die ene Fransoos, die Napoleon, enige jaren na de revolutie in zijn land deed. Die liet er geen misverstand over bestaan wie er de baas zou zijn in dat rommelige Frankrijk en trouwens ook daarbuiten. Hij vond het mooi om met allerlei souvenirs van zijn veldtochten thuis te komen. Een pyramide, dat verzin je toch niet? Zeker om zijn potentie wat op te vijzelen, die hij bij madame De Pompmaardoor kennelijk miste! Daar heb ik gelukkig geen last van. Mijn liefje kan het nauwelijks verstouwen wat ik haar liefdevol schenk. Een enkele keer moet ik mij tot een ander wenden, haar wat sparen. Dat één van die bitches die ik daar vele malen voor uitgekozen had, moeilijk zou gaan doen, had ik niet gedacht, maar och, dat is inmiddels zonder de mantel der liefde, met keiharde munt terugbetaald.

Waar was ik gebleven? O, ik zie in de spiegel dat die geweldige haardos van mij nog niet de aandacht heeft gehad die hij verdient. Zo, dat zit als gegoten, nu kunnen straks ook de miljoenen toeschouwers er weer van genieten.

Ik zal zometeen even bellen met mijn vriend Smuck, om te zeggen hoe hij vandaag de Trumpaandelen moet behandelen. O, nee, verdomme, dat was een goede gewoonte, maar helaas, nu niet meer. Dat stuk vreten heeft het aangedurfd mij in het openbaar aan te vallen, onlangs nog, toen mijn allerliefste speeltje, de begroting, met alle belastingtarieven in één fantastisch boekwerk uitkwam. Hij spuugde zijn gal via zijn favoriete speelgoed, X, en let op, beste lezers, dat gaat hij bezuren, die galbak.

Als ik de chauffeur straks een flinke tip heb gegeven om een omweggetje te maken, om bij hem langs te rijden, dan leg ik de drol die ik net gescheten heb, bij hem voor de deur. De brief die ik in mijn andere hand zal houden, post ik natuurlijk alsof er niets aan de hand is. Hij moet blij zijn met een handgeschreven brief van mij, die als een eer beschouwen. Want wie kan er niet van zo'n excellent handschrift genieten, van die kapitalen die ik ook in mijn decreten hanteer? Een hoogtepunt vond ik toch wel toen ik de BIG BEAUTIFUL ACT (BBA) vandaag (4 juli 2025) met mijn majesteitelijke handschrift op mijn schoolbord bord kon tonen, als Mozes de stenen tafelen ooit, met het overzicht van de voor vele landen nieuw geldende handelstarieven, als waren het de Tien Geboden. De hele wereld kon deze voor mij glorieuze beelden zien! Maar die rat, die Smuck, was ineens niet meer blij, omdat hij door mijn verordeningen zijn geliefde Sexla's minder goed kon slijten.

Kleinigheidje vergeleken met wat er verder om me heen gebeurt. Het belangrijkste is immers dat het om mij gaat, dat wat er gebeurt, waar ook ter wereld, in feite met mij te maken heeft, dat elke actie of reactie door mij veroorzaakt is.

September '25

Wat dacht u van de gevechten in Gaza, Canada of Mexico? Allemaal het gevolg van mijn besluiten om Amerika te beschermen. Ik stimuleer de Amerikaanse wapenindustrie als ik Boebie Netan help met raketten, afweersystemen en wat al niet. Ik ben van plan hem zelfs met onze fat B2-bom te helpen om Iran in te nemen. Dat levert onze geweldige, krachtige arbeiders werk voor jaren! En wat dacht u van alle metselaars en steenbakkerijen in ons land? Die komen handen tekort om hun steentje , ha, ha- bij te dragen aan de muur tegen al die Zuid-Amerikaanse profiteurs die ons land dreigen te overspoelen. Dat idee is toch helemaal niet nieuw? De communisten in Duitsland deden dat toch ook al? Ik snap eerlijk gezegd niet waarom daar zo'n ophef over gemaakt werd in de verkiezingstijd. Tja, de Democraten zaten daar voortdurend over te zeiken in hun favoriete, woke media. Ik heb die lui, toen ik, zoals verwacht, herkozen was, al de wacht aangezegd en bij de eerste de beste gelegenheid zal ik ze opnieuw beentje lichten en de mond snoeren. Dat is nog maar het begin van mijn strijd tegen de leugenachtige pers, het al sinds Tedje Kennedy gehersenspoelde deel van de samenleving, die Democraten die, als ze vrij en logisch hadden leren denken, mijn ideeën omarmd zouden hebben , maar, helaas, totaal verdorven zijn door de goddeloosheid en vrije moraal, voor zover je die elite om hun vrijzinnige liefdesleven, in combinatie met het gebruik van door Latino's geleverde genotsmiddelen, nog enige moraal kunt toedichten.

En die Denen maken een hoop kabaal omdat ik gisteren , als een geschenk van één van de drie Koningen, een balletje op heb geworpen over hun Groenland, die melkkoe die ze eigenlijk vooral laten rondlopen, terwijl er toch heerlijke producten van kunnen worden gemaakt, niet? Was het niet een ouwe getrouwe Brit, die het er vroeger al had over had, dat er iets stonk in de staat Denemarken? Hij is door dat toneelstuk beroemd geworden, en ik ben blij dat ik dat drama aan het einde van mijn schooltijd gezien heb. Het heeft me geleerd hoe je moet onderhandelen, mensen aan je zijde kunt krijgen en vooral, je wil kunt opleggen. Ik denk ook niet dat die paar duizenden inwoners van dit immense eiland het erg zullen vinden de drieënvijftigste staat van Amerika, van ons geweldige land, te worden. Ik heb steeds geroepen dat Amerika, onze Verenigde Staten, weer groot moesten worden, maar ik heb er nooit bij gezegd dat ik het letterlijk groter wilde maken.

Beste mensen, al die plannen en wetten die ik heb uitgevaardigd, al die bemoeienissen die ik in het jaar dat ik -opnieuw, ha- aan het bewind ben, met de wereldorde heb gehad, zijn pogingen om het leven voor iedereen aangenamer te maken. Het is toch geen gezicht dat er in veel landen, ook in Amerika, mensen rondlopen die nauwelijks hun broek op kunnen houden, dat zij hun hand ophouden, dat ze hardwerkende, trouwe landgenoten bedreigen, beroven of erger. Dat moet stoppen en daarvoor span ik me in, ook in gebieden waar andere mogelijkheden speciale oefeningen menen te moeten houden of waar men meent de christelijke-joodse waarden te moeten ontheiligen!

U gelooft toch niet dat die landen dat zelf kunnen oplossen? Dat de bewoners van het Heilige Land zich geheel op eigen kracht tegen de aanvallen door die monsterlijke ayatollah's gesteunde verzetsgroepen, terroristen dus, kunnen verzetten? Ook in eigen land moet ik orde op zaken stellen, moet ik zorgen dat alles weer als vanouds gaat functioneren: dat men naar de kerk gaat, dat de Amerikaanse olie-industrie ouderwets gesmeerd loopt en niet te vergeten dat de